

МОЛОДІЖНІ ПІДПІЛЛЯ НА КОНОТОПЩИНІ В РОКИ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

Горох Л., *учениця*

Керівник Бутко Н.І., *учитель історії*

Конотопської спеціалізованої школи I-III ступенів № 9

Однією з славних сторінок історії нашого краю є діяльність підпільників у місті та районі в роки Великої Вітчизняної війни.. Не існує жодного цілісного і комплексного дослідження Конотопщини в роки війни. Дослідження даної теми є дійсно актуальним, оскільки крім наукового має ще й практичне значення. Предметом дослідження є діяльність партизанських груп, молодіжного підпілля в роки Великої Вітчизняної. Враховуючи науково-практичну, політичну та громадську важливість теми, її актуальність, спираючись на досягнення історичної науки у висвітленні цієї проблеми та зважаючи на недостатню її вивченість, ставимо за мету на засадах сучасних методологічних підходів комплексно проаналізувати й всебічно дослідити питання щодо підготовки, організації, розгортання, масштабів та наслідків діяльності підпільників.

Задля реалізації поставленої мети визначено наступні завдання:
здійснити огляд літератури з проблеми та з'ясувати ступінь і масштаби опрацювання теми в попередніх дослідженнях, охарактеризувати історичні джерела;
проаналізувати й систематизовано подати цілісну картину антифашистської боротьби на Конотопщині з урахуванням діяльності всіх патріотичних сил і різних верств населення;
визначити основні етапи розгортання партизанського й підпільного руху та їх особливості;
з'ясувати види, форми, методи і засоби боротьби та її масштабність;
дати історичну оцінку здобутків, недоліків та прорахунків, допущених під час формування підпілля та партизанських загонів;
узагальнити підсумки бойової діяльності партизанських загонів, підпільних груп на Конотопщині.

Достеменно відомо, що з кінця 1941 р. до квітня 1943рр. в Конотопі діяла підпільна молодіжна організація. Було в ній дві групи: одна зосереджувала свою діяльність в центрі міста, друга - у районі залізничного вокзалу. Встановлено, що членами цієї організації були Леонід Андрєєв, Олександр Бушта, Сергій Богомолів, Костянтин Мірошніченко, Анатолій і Микола Зубки, Олексій Кирдан, Анатолій Клименко і Олександр Тарасенко та

інші.

З січня 1942 р. по вересень 1943 р. успішно діяла в районі залізничного вузла с. Конотоп підпільна група, очолювана розвідницею Інною Сахіною. Члени групи збирали й передавали по рації відомості про розташування ворожих складів, військових частин, засобів зенітної оборони, про рух вантажів і фашистських військ по залізниці. Підпільники несли слово правди жителям міста, зміцнювали їх віру в перемогу над ворогом.

Свою ненависть до окупантів і тверду віру в нашу перемогу патріоти висловлювали в листівках. Писали вони їх від руки великими літерами.

Вістря своєї підпільної діяльності юнаки спрямували на рятування військовополонених. Активну допомогу в цьому їм надавало населення міста, особливо жінки. Вони, ризикуючи життям, передавали за колючий дріт продукти, багатьох бранців визволяли з полону, називаючи їх своїми чоловіками або родичами.

Підпільники діставали зброю. Очевидно, вони її передавали полоненим «табору смерті».

Рівно через місяць після визволення Конотопа від німецько-фашистських загарбників, 6 жовтня 1943 р., на прохання рідних закатованих була розрита братська могила: брати Микола та Анатолій Зубки лежали обнявшись. Рідні і близькі впізнали Олексія Кирина, Анатолія Климешія, Олександра Тарасенка, Олександра Гавровського, Омеляна Кузьмовича, Зенченка, Летика, Жука, Голуба. Подвиг підпільників, які наближали світанок перемоги, вічно житиме в серцях вдячних земляків.